

LLVERNA

Full de les Parròquies de Manacor

Dipòsit Legal: PM 1486-2011

Manacor, desembre 2015 • Núm. 35

Molts d'anys

*El Fill de Déu neix desvalgut
per donar-nos la seva humanitat,
la seva llum i la seva pau.*

El que celebrem els dies de Nadal

Vet aquí en aquest requadre un molt breu resum del que celebrem en la litúrgia dels dies de Nadal.

25 desembre: Nadal

Avui ens acostam a Betlem i reconeixem en Jesús la presència enmig nostre de la misericòrdia de Déu.

27 desembre: Sagrada Família

Jesús creix en una família, com tots nosaltres. Avui pregam per les nostres famílies i per totes les famílies.

1 gener: Sta. Maria, Mare de Déu

Contemplam Maria, la felicitem i li demanam que ens ajudi a estimar Jesús com ella ho va fer.

3 gener: Diumenge 2 després de Nadal

Déu ens mostra el camí de la Llum i de la Vida, en la Paraula feta carn, Jesús.

6 gener: Epifania del Senyor

Aquells savis arribats de països llunyans, ens representen a tots nosaltres.

10 gener: Baptisme del Senyor

Acabam el temps de Nadal, contemplant Jesús, ja adult, que va al Jordà, on Joan batiava la gent com a signe de conversió. Déu el proclama com el seu Fill i enviat.

*No tinguen por. Us anunciï una bona nova
que portarà a tot el poble una gran alegria:
avui, a la ciutat de David, us ha nascut el Salvador,
que és el Messies, el Senyor.
Això us servirà de senyal:
trobareu un infant faixat amb bolquers
i posat en una menjadora.*

CELEBRACIONS

MAITINES I SIBIL·LES 2015

17 h. Capella de la Residència

Sibil·la: Martina Quetglas Barea

**18'30 h. Monestir de la santa Família de les
Benedictines**

Sibil·la: Mª Cristina Brunet Alcázar

18'30 h. Església de Son Negre

Sibil·la: Maria Antònia Llodrà Bisellach

19 h. Parròquia de Crist Rei

Sibil·la: Encarna Valera Nieto

19 h. Església del Sagrat Cor de Fartàritx

Sibil·la: Martina Quetglas Barea

19'30 h. Parròquia de Sant Pau

Sibil·la: Mª Antònia Vives Sunyer

20'00 h. Parròquia de Ntra. Sra. dels Dolors

Sibil·la: Mª Cristina Brunet Alcázar

ENGUANY SERMONERES DE LA CALENDÀ

Els temps evolucionen i les coses canvien; aquest any a les parròquies de Crist Rei i dels Dolors el sermó de la calenda serà proclamat per una nina; a la de sant Pau serà un nin. Els tres s'estrenen enguany com a novells predicador/res. A Crist Rei el farà Pilar Galmés Fluixà, a sant Pau Miquel Mestre Perelló i als Dolors Constança Crespí Mayol.

A les Parròquies de Ntra. Sra. Dels Dolors i de sant Pau hi haurà també el betlem vivent representat en el primer cas per Santiago Ossa Villegas (sant Josep) i Neus Gomila Galmés (Verge Maria) i a sant Pau per Toni Bassa Julià (sant Josep) Lluçia Santandreu Veny (Verge Maria) i Lluçia Casals Febrer (Nin Jesús).

Nadal: arriba la misericòrdia de Déu

 amb l'inici del temps d'Advent, torna a començar l'any litúrgic, durant el qual a les nostres eucaristies es llegiran sobretot els textos de l'evangeli de Sant Lluç. Un evangeli que és conegut i qualificat com el de "la misericòrdia de Déu," i que té la seva continuació en el relat dels Fets dels Apòstols.

Sempre m'ha cridat l'atenció, i també m'ha commogut, aquell fragment de l'evangeli de Sant Lluç en què se'n conta la Presentació de Jesús en el temple. Mentre els pares d'aquell infant compleixen el seu deure, tal com estava prescrit dins la tradició jueva, fa la seva aparició un personatge entranyable i alhora ple de fe. Es tracta d'aquell home "just i piadós", que tenia el nom de Simeó. Mogut per l'Esperit i per una ferma convicció de saber que aquell dia havia de passar un fet extraordinari que mai no oblidaria, i que a la fi la vella promesa rebuda feia tant de temps s'havia d'acomplir, ha decidit anar cap al temple.

Mentre té aquell nin en braços, beneeix Déu ple d'agraïment, conscient de saber que ja ha trobat el Camí que dona un sentit vertader a la seva vida, amb unes paraules que encara ressonen dins els nostres cors: "Ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau, com li havies promès. Els meus ulls han vist el Salvador." Me l'imagin com un home ja major, d'aparença feble i senzilla, amb els ulls humits per la gran alegria d'haver trobat, a la fi, la perla més preciosa, el tresor amagat pel qual val la pena vendre tot el camp. El Regne de Déu es fa present en la feblesa i la tendresa d'un infant innocent i petit.

El nostre predecessor, l'amic Simeó, cercador de l'autèntic rostre de Déu, ja ha fet la gran troballa del temps de Nadal: la descoberta i l'acolliment de l'infant que no és altra cosa que el reflex de la misericòrdia de Déu, l'Encarnació d'un Déu profundament humà, que s'ha fet un com nosaltres, sense trampa ni cartró, fins a les darreres conseqüències.

L'evangelista Lluç té un interès molt marcat en fer veure als seus lectors com és de gran i d'"indiscriminada" la misericòrdia del Pare-Déu, que no fa distincions entre bons i dolents. En una de les paràboles més esplèndides de tots els evangelis, la del Pare bo (a la qual no ens hauríem de referir com la del "fill pròdig"), ens dibuixa la tendresa d'aquest pare que, dia rere dia, puja al terrat per veure si el seu fill ha decidit tornar a casa.

El biblista Teodor Suau, en un comentari a aquesta paràbola, deia que el terme "tendresa" amb el qual es qua-

lifica el pare-Déu és una paraula que fa referència a qualitats humanes; en cap cas forma part del vocabulari religiós. L'estudiós l'associa a gestos i a accions tan humanes com pugui ser una abraçada, una besada o una carícia. Aquesta mateixa tendresa la tornam a percebre quan es descriu el naixement de l'infant Jesús: "ella el va faixar amb bolquers i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat cap lloc on hostatjar-se."

En un altre moment de la seva reflexió ens cridava l'atenció al voltant d'altres coses que fa el pare del relat del fill que havia fugit de ca seva: per exemple quan l'evangelista ens diu que "es va posar a córrer i se li va tirar al coll." Es veu que això de córrer només era propi de dones i esclaus, de gent en aquella època de baixa condició que es dedicava a les dures i ingrates tasques del servei. Que heu vist, per ventura, córrer mai l'emperador, o el rei, o fins i tot el Papa?

Lluç ens presenta, per tant, la imatge d'un Pare misericordiós i entranyable que és capaç de córrer a l'encontre del seu fill estimat i al qual abraçarà amb totes les seves forces, mentre pensa que ja ha arribat el moment de matar el vedell gras, perquè aquell home "ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem retrobat."

A molts altres indrets del seu evangeli, Lluç ens parla de personatges que formen part dels textos de la infància que han estat també "tocats" per la misericòrdia del Pare-Déu: els pastors, els àngels, Josep i Maria, Isabel la dona estèril, o el mut Zacaries. Quan aquest recobra la veu, no pot fer més que exclamar: "Per l'amor entranyable del nostre Déu, ens visitarà un sol que ve del cel, per il·luminar els qui viuen a la fosca, a les ombres de la mort."

Tant de bo tots nosaltres, com el just Simeó o el poruc Zacaries, poguem experimentar al llarg del temps de Nadal, i la resta de l'any, que l'infant que ha nascut és la Paraula tendra i amorosa d'un Pare que corr al nostre encontre per a abraçar-nos i dir-nos que sempre està a punt per a veure si feim el camí de tornada al seu costat i devora de tantes persones que pateixen. Molt bon Nadal a tothom!

Les nostres “Sibil·les”

El cant de la Sibil·la formava part d'una espècie de “teatre religiós” de l'edat mitjana, on sortia tota una “processó de profetes” que anunciaven la vinguda del Messies, i que es representava a la mitjanit de Nadal, a totes les esglésies. El Concili de Trento (segle XVI) va reformar i prohibir aquests tipus d'expressions religioses populars, segurament degut a certs abusos. Així i tot, es mantingué aquest càntic a les esglésies de Mallorca, on encara perdura.

La Sibil·la recordava anuncis que provenien del paganisme, als que més tard s'hi afegiren al·lusions a l'evangeli i especialment a Maria, mare de Jesús infant. Aquest cant ha estat declarat per la UNESCO “patrimoni immaterial” de la humanitat.

Recordem – malgrat les imatges apocalíptiques o catastrofistes – que acaba amb una bellíssima estrofa dedicada a Maria, Mare del Senyor:

Oh humil Verge, vós qui heu parit

Jesús infant aquesta nit,

al vostre Fill vullau pregar

que de lo infern ens vulla guardar.

Aquest mes de desembre, ens ha semblat bé entre-
vistar les tres al·lotes que canten la “Sibil·la” a les nostres
parròquies. Amb elles hem parlat, partint de les següents
preguntes:

- Quins foren els motius que t'han duit a cantar la Sibil·la?
- Quants d'anys fa que la cantes, i on?
- Qui te la va ensenyar?
- Quines dificultats hi trobes per a cantar-la?
- Cantes totes les estrofes?
- Quins sentiments es remouen dins tu, quan la cantes?

Na Maria Antònia Vives Sunyer entonarà la Sibil·la a la parròquia de St. Pau. Va néixer a Manacor, l'any 1997. Va estudiar Primària i ESO al col·legi de St. Francesc, i ara estudia a l'IES de Manacor. Els dos cursos passats, va participar a l'escola de música de Manacor, a la “Coral d'adults”. Enguany, degut a les ocupacions, encara no s'hi ha pogut apuntar, però fa comptes tornar-hi pel mes de gener del 2016. Vetaci les seves respostes:

Des de ben petita, anava a Matines, la nit de Nadal. De més grandeta, sempre em quedava desperta, per escoltar el cant de la Sibil·la. Així va anar creixent dins mi la il·lusió de poder-la entonar qualque dia davant tota la comunitat. Quan es va plantejar l'oportunitat i m'oferiren cantar-la, vaig dir que “sí” tot d'una.

El primer any de catequesi per a la Confirmació, el vicari jove Xisco Vicens em va demanar si volia ser la Sibil·la de St. Pau, i vaig acceptar de molt bon gust. A ca meva no s'ho creien, perquè sempre m'havien sentit dir que era la meva il·lusió.

El primer any, el 2012, quan m'ho varen proposar, només faltava un mes

per a Nadal... Pensar que havia de cantar en públic em posava un poc nerviosa, però vaig tirar endavant i vaig superar la por amb l'ajuda dels bons amics.

Enguany farà quatre anys que interpretar la Sibil·la, i sempre a la parròquia de St. Pau. El primer any, tenia allò

que es diu “pànic escènic”, però va guanyar la força interior que em guiava.

Me l'ensenyaren tant En Xisco, el vicari, com Na Cati Gelabert, a l'església de Crist Rei.

Una dificultat grossa és la gran varietat que presenta la partitura. Passa de notes molt baixes a punts molt elevats, i les baixes em resulten més difícils. Per això m'han de pujar el to de l'orgue, perquè la meva veu és més pròpia de “soprano” que de “contralt”. De cada any, prenc més seguretat i de cada vegada em va millor.

En quant a la distribució del text de la Sibil·la, a més de la tornada “El jorn del Judici”, cant cinc estrofes.

Aquest cant em produeix bàsicament un sentiment d'alegria i de satisfacció personal. També, en part, el goig de complir una promesa, un desig. Molts d'anys els meus pares em duïen a Matines a Lluc. Record molt bé, de quan tenia 7 anys, que m'emocionava. I llavors deia a la meva padrina que jo acabaria cantant la Sibil·la.

Aquesta nit em sent part de la comunitat que celebra el Naixement de Jesús. La gent, amb aquest motiu, t'acull de manera molt especial.

N'Encarna Valera Nieto serà la "Sibil·la" de Crist Rei. Va néixer a Manacor l'any 1979. Anà a escola a La Salle i després a l'Institut "Mn. Alcover" fins a COU. Actualment fa un curs de "formador de formadors al SOIB". Tota la vida, li ha agradat molt cantar. Ha participat amb el cor "Ars Antiqua," i des de ben petita amb el de "Crist Rei." El seu somni era poder viure del cant, per això d'una manera quasi professional va a distints hotels de la costa a l'estiu, a noces, comunions, etc. Ella respon també a les nostres preguntes:

Quan tenia 9 anys, vingué de rector a Crist Rei Mn. Jeroni Llambies i es va formar un cor dirigit per Pere Bonnín; jo hi participava, i Mn. Jeroni em demanà si volia cantar la Sibil·la. La meua resposta va ser clarament afirmativa.

Des de 1989 fins al 2005 la vaig cantar a Crist Rei. Després, per motius personals, vaig fer una aturada. I l'any passat, degut a la mort de D. Llorenç Bonnín i de D. Jeroni Llambies, va ressorgir dins mi la il·lusió de cantar-la, com un petit homenatge als dos bons capellans. Enguany m'ho ha demanat el rector Mn. Andreu, i si tenc salut la tornaré a cantar.

Sempre he anat a Crist Rei. Un any, també vaig anar a la Residència, i ara

fa dos anys que la cant a "Les Aules" del carrer Pius XII. L'any 1999, dins l'obra de teatre "El Nadal del meu poble" de Sebastià Riera, que es va representar al teatre de Manacor.

La vaig aprendre sota la direcció de D. Pere Bonnín, organista i director del cor de Crist Rei.

No és fàcil adaptar la veu a les diferències de to de la partitura. És mal de fer controlar els nirvis quan et trobes tota sola davant el públic. Normalment, les "sibil·leres" no canten totes les estrofes, sinó les més importants. Jo en cant cinc.

Sent una gran responsabilitat, ja que tot depèn de tu. Pens que es tracta d'una cançó molt especial. Si no estigués tan nerviosa m'ho passaria més bé, però estic contenta de poder fer aquest "anunci" la nit de Nadal. Pens que és un moment molt solemne i entranyable del que pocs en poden gaudir, i em sent feliç de ser una d'aquestes persones.

Na Cristina Brunet Alcázar cantarà la Sibil·la a l'església dels Dolors. Va néixer a Manacor l'any 1989. De ben petita ja li agradava molt cantar. Va anar a classe amb Na Mª Antònia Gomila de Portocristo, i des de fa molts anys canta amb el cor "Ars Antiqua." Ha estudiat art dramàtic i fa feina amb la companyia "Fornal d'espectacles." Estan ara amb la representació de "La rateta presumida." Així ens ha respost:

Vaig començar a cantar la "Sibil·la," perquè m'ho va proposar la meua professora de cant a Portocristo. Allà fou la primera vegada, l'any 2008 i després l'any següent. L'any 2010, al monestir de les Benedictines, i el 2011 ja vaig anar als Dolors. També l'he cantada al centre "Joan Mesquida" i al parvulari "Antoni Maura."

Per motius d'horari, vaig deixar de cantar-la a la Residència, però fa dos anys que l'enseny a l'actual "sibil·lera."

A mi la'm va ensenyar Na Mª Antònia Gomila, que era la meua mestra de cant.

De principi no és gens fàcil aprendre de memòria totes les estrofes. També costa superar la impressió de soledat da-

vant el públic i la por d'equivocar-te, de no prendre bé el to o de no mantenir-lo durant l'estrofa sencera.

Jo cant set estrofes, que són les que m'han ensenyat i les que jo enseny. Encara que se segueix una partitura, aquesta s'ha d'adaptar a la veu de la persona que la interpreta. Per això, cada Sibil·la té un toc especial, diferent.

Els meus sentiments i les meves emocions han anat variant al llarg dels anys i segons el lloc. La primera vegada estava molt nerviosa i amb por que no sortís bé. Però així com passen els anys, cada cop estic més contenta quan ve Nadal. Quan la cant al centre "Joan Mesquida" se'm remouen especials sentiments de tendresa i felicitat: pens que és la interpretació més agraïda. En general, m'ha aportat poder fer molt bones relacions amb persones de llocs distints i m'he sentit valorada i estimada per totes elles.

Vos agraïm de veres que hàgiu volgut comunicar-nos aquesta experiència tan interessant. I que pugueu cantar molts d'anys la "Sibil·la" i viure amb alegria el que celebrem per Nadal: que Déu s'ha fet home entre nosaltres.

Han coordinat l'entrevista:
Francisca Vicens i Bartomeu Tauler

Carta als Reis 2016

Estimats Reis: Un any més amb bona voluntat i els millors desitjos vos escric la meva carta; a més ho faig en nom d'altres persones que m'ho han encomanat. Enguany vos deman uns regals gairebé tot ells immaterials i que, per tant, només vosaltres els podeu portar.

En primer lloc vos preg que ens dugueu un poc més de humanitat i bona relació. Vos ho explico: Aquests darrers anys hem guanyat molt en tecnologia electrònica i digital, però potser hem perdut en humanitat. Només vos pos dos exemples:

No fa molt vaig tenir una averia que no em deixava accedir a internet. Vaig cridar a la meva companya telefònica i només vaig poder pitjar els botonets i números que m'ordenava una màquina. Abans, quan el problema no se solucionava, com a darrera opció te posaven amb una operadora; ara, ni això, i si no endevines exactament el que et diu la veu mecànica, estàs perdut.

El segon cas (el vos resumesc breument) és el d'una persona major que va anar a la consulta del metge i aquest, pràcticament ni la va mirar a la cara; consultà l'ordinador i li digué: "Ja sé què teniu, podeu passar per la farmàcia a recollir el medicament". Aquella persona quedà sense paraula, tenia necessitat que el metge l'escoltàs i li prestàs una mica d'atenció, però ell només estigué pendent de la pantalla.

És per això que vos deman que ens porteu més humanitat i relació personal.

Vosaltres, estimats Reis, coneixeu millor que jo el problema de la immigració i dels refugiats. Podríeu moure el cor dels qui governen els seus països perquè poguessin gaudir d'una pau estable i del menjar suficient i així no haver d'abandonar la seva terra en contra de la pròpia voluntat.

En cas que hagin d'habitar entre nosaltres, portau als nostres cors capacitat de acollida, d'empatia, de calor humana... que, a més d'un pis o un lloc d'estada, trobin també en nosaltres aquestes actituds.

Com que he hagut d'escriure aquesta carta amb molta d'antelació, desconec encara qui governarà l'Estat espanyol, però sigui quina sigui la formació política que ho faci, vos deman que dugueu als qui han de regir el país, seny, capacitat de diàleg, honestedat i que, si han d'afavorir algú, que sigui als més pobres i necessitats.

Finalment, Senyors Reis, vos deman que ens ajudeu a veure en l'Infant Jesús, la llum, la salvació, l'amor de Déu fet Home i tendresa. Sabeu, ens han embolicat tant la seva imatge amb papers de regal, de colorins i de llaços, que a vegades ens costa reconèixer-lo.

Necessitam redescobrir l'Infant nascut a Betlem que essent ric, es va fer pobre.

Gràcies per tot i molts d'anys!

Vos estim!

Festa de Sant Antoni: fa temps que unim esforços

La nostra festa de Sant Antoni no només està ben consolidada sinó que, amb el pas dels anys, ha anat agafant força amb la participació popular en els diferents actes. Està ben clar que el poble vol festa i és el qui la viu, la fa i la gaudeix. Ja fa temps que els qui tenen la responsabilitat d'organitzar-la lluiten de manera conjunta per dignificar-la conservant els seus elements més significatius tradicionals i emblemàtics, introduint també alguns aspectes lúdics o culturals compatibles amb la festa i d'acord amb els temps actuals.

Concretament l'Associació Cultural Sant Antoni (coneguda popularment com a Patronat) l'Ajuntament i l'Església de la nostra ciutat cada any van donant passes per tal que els diferents actes que se celebren i, que ja tenen una participació massiva, siguin viscuts amb el respecte i dignitat pertinents sense llevar per res el caràcter festiu d'aquests actes.

El Patronat per exemple, ja fa una sèrie d'anys que llança una campanya de sensibilització per tal que arribi als participants i així aconseguir, entre tots, que la festa sigui més lluïda i segura. Recordem la bona acollida que va tenir aquell "Amplés"! a fi que els dimonis, sant Antoni i els sonadors que els acompanyen disposassin d'un mínim d'espai que facilités els balls i la seva vistositat.

Igualment, aquell "Situa't"! ajudà moltíssim perquè cadascú sabés el lloc que li pertocava ocupar a la colcada; o el "Tu tries"! per recordar-nos que no és possible el mateix any poder participar a tots els actes i que, per tant, cal marcar prioritats i així un any participar a la colcada, un altre a Completes, un tercer a l'encesa del primer fogueró davant la rectoria per, d'aquesta manera, assaborir millor la vivència i participació.

Recordem també aquell "Escoltem les Completes, cantem els goigs" que tant ens ajudà a saber distingir entre la pregària litúrgica amb tot el respecte que es mereix i el cant dels goigs ple d'exultació i alegria. Tot això són passes que hem anat donant i van calant en el cor dels participants, també dels més joves, encara que algú ho dubti. En aquest sentit cal destacar també l'assaig de les Completes que ha ajudat a sensibilitzar i entendre millor aquesta pregària, a part de saber-la cantar.

En aquest mateix camp l'Ajuntament també ha fet una feina elogiosa de manera especial l'any passat amb el

pla d'autoprotecció a Completes amb el lema: "Sant Antoni, de tot perill guardau-nos"! i donant a conèixer tota una sèrie de consignes als usuaris, amb l'ajuda de l'Agrupació de voluntaris de Protecció Civil per tal que tot anàs segons el previst i fora ensurts.

Pel que fa a les Completes, crec que de cada any la gent és comporta amb més responsabilitat, sabent que són una pregària i que, per tant, cal mantenir un comportament i un respecte. Encara però, podem millorar molt. Si estimam de veritat la festa de sant Antoni, si la volem gaudir en plenitud, convé que tots sumem esforços. Amb la col·laboració de tots aquesta festa que sentim tan nostra, serà motiu d'orgull no sols per aquells que es diuen "santantoniers" sinó també per tots els manacorins/es en general. Això depèn de tu i de mi. Recordem que és entre tots que feim la festa. I per molts anys!

Breus

Equip de redacció

CAMPANYA CÀRITAS NADAL

Com cada any Càritas llança la seva campanya nadalenca a favor dels més necessitats. Enguany en una triple vessant: Aliments, productes de neteja i joguets. El lema d'aquesta campanya és ben suggestiu: "Aquest Nadal, aporta la teva empremta per a la dignitat de tothom".

De cara a la campanya del rebost es podran aportar productes bàsics d'alimentació com oli, briks de brou, llet, sucre, galletes, conserves (tomàtiga, paté, sardines, tonyina...). També es poden aportar productes d'higiene i neteja (xampú, sabó, dentífrics, lleixiu, detergent...)

Pel que fa a la campanya d'aportació de joguets, aquestes poden ser noves o també usades si estan en bon estat. La recollida es farà aquest cap de setmana als diferents centres de culte de la nostra ciutat. Les joguets també es poden dur a les tendes de Càritas, tant a la del carrer del Pou Fondo 28, com a la del carrer del Bon Jesús (abans José López) 66 en horaris de comerç.

SUBVENCIÓ AJUNTAMENT

Com es sabut, tant la Parròquia de Nostra Senyora dels Dolors com l'Ajuntament de la nostra ciutat tenen objectius comuns en el sentit de divulgar el patrimoni cultural que es deriva del coneixement del temple. És per això que la Parròquia manté obert el temple per tal de facilitar a tots els que ho desitgin una visita per poder conèixer el nostre patrimoni, cosa que fan també col·legis, grups excursionistes i altres col·lectius. Per a tal finalitat l'Ajuntament destina anualment la quantitat de 2.000 euros per fomentar aquest tipus de visites.

ATENCIÓ A ALGUNES MISSES EL TEMPS DE NADAL

Convé tenir present que durant el període nadalenç algunes misses a les quals potser tenim per costum participar-hi quedaran suspeses. Per tal d'evitar sorpreses donam a conèixer quines són les celebracions que no es faran, dies i llocs. Dia 1 de gener, divendres se suprimeix la missa de les 8 del matí a la Parròquia dels Dolors. Dia 5 de gener dimarts, vigília dels Reis, se suprimeixen les misses vespertines de sant Pau i els Dolors. Dia 16 de gener dissabte, vigília de sant Antoni, no hi haurà missa vespertina a les 20 h. a la Parròquia dels Dolors.

ANY JUBILAR DE LA MISERICÒRDIA

El passat dia 8, solemnitat de la Immaculada, el Papa Francesc inaugurarà a Roma l'Any Jubilar de la Misericòrdia obrint la porta Santa. El passat diumenge dia 13 el bisbe Javier féu el mateix a la nostra Seu de Mallorca. Aquest diumenge dia 20 a la basílica de la Mare de Déu Lluc, a la missa de les 11, el prior del santuari el P. Ricard Janer, obrirà també el jubileu. Igualment el mateix dia a l'església de l'Hospital General, santuari del Sant Crist de la Sang, s'obrirà el jubileu a les 11'30h. Ho farà el prior Mns. Lluc Riera.

Aquests tres llocs, la Seu, el Santuari de Lluc i el de la Sang són els que el bisbe ha senyalat per poder guanyar el jubileu a la nostra diòcesi.

NOVA MÀQUINA PER FER HÒSTIES

Fa dues setmanes es va efectuar una compra d'una nova màquina per elaborar de forma artesanal les hòsties amb les quals els feels combreguen. La màquina, importada d'Itàlia ha costat 940 euros, a part de les despeses del transport que suposen 40 € més. Recordam que a Manacor és l'únic lloc de Mallorca on es confeccionen hòsties a mà. Totes les altres són importades de fora.

EXCURSIÓ D'UN GRUP DE CATEQUESI

Un grup de nins/es de catequesi amb els seus pares i catequistes anaren el passat 29 de novembre d'excursió a Petra on visitaren el convent franciscà i conegueren una mica més la persona del nou sant Juníper Serra. Després pujaren al santuari de Bon Any on celebraren l'eucaristia. També pogueren compartir moments de jocs i danses, per acabar finalment dinant tots plegats.

MOVIMENT PARROQUIAL

DEL 21 DE NOVEMBRE
AL 18 DE DESEMBRE

Parròquia dels Dolors

Baptismes:

- Miquel Terrassa Navarro
- Martina Bisquerra Grimalt
- Celia Pascual Bauzá

Defuncions:

- Isabel Sureda Sureda
- Magdalena Femenias Massanet
- Victoriana Rodríguez Giménez
- Antònia Forteza Fuster
- Pedro Caldentey Galmés
- Juan Jiménez Gil
- Antònia Seguí Barroso
- Juana Martí Rosselló

Parròquia de Crist Rei

Defuncions:

- Isabel Bizquerra Servera
- Maria Rosario Montoro Félix
- Maria Vicente Rocamora

Parròquia de Sant Pau

Noces de Plata:

- Gabriel Vives Artigues i
Maria Suñer Cabrer

(Quedi constància que per un error involuntari aquestes noces de plata no sortiren publicades en el darrer número de Lluerna)

Defuncions:

- Àgueda Aguilar Olmo
- Antònia Durán Planisi
- Miquel Bauzá Bibiloni

